

Napoleon III. a Eugenie. Historický román z pos. dob.

Pro "Pekrův Zpravodaj" přeloženo. (Překladatel: J. B.)

Sřně.

"Dovol krásná masko, bych ti nabídnul své ruce..." Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?"

"Kdo jsem, nebudu, krásná masko..." Eugenie. "Půjdi mi ruce..." Eugenie.

"Dokáž mi, že's mne poznal, masko..." Eugenie. "Půjdi mi ruce..." Eugenie.

"Dokáž mi, že's mne poznal, masko..." Eugenie. "Půjdi mi ruce..." Eugenie.

"Dokáž mi, že's mne poznal, masko..." Eugenie. "Půjdi mi ruce..." Eugenie.

"Dokáž mi, že's mne poznal, masko..." Eugenie. "Půjdi mi ruce..." Eugenie.

"Dokáž mi, že's mne poznal, masko..." Eugenie. "Půjdi mi ruce..." Eugenie.

"Dokáž mi, že's mne poznal, masko..." Eugenie. "Půjdi mi ruce..." Eugenie.

"Dokáž mi, že's mne poznal, masko..." Eugenie. "Půjdi mi ruce..." Eugenie.

Eugenie. O prokázání mi tu přez... Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

"Ale jen okamžik..." Eugenie. "Ale jen okamžik..." Eugenie.

Mnich, vida se pronásledován od... Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?"

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

Eugenie tise ocvřela dvířka — a... Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?"

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

Podlé rozličení Egyptana a ne... Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?"

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

Podlé rozličení Egyptana a ne... Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?"

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

Podlé rozličení Egyptana a ne... Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?"

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

Podlé rozličení Egyptana a ne... Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?"

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

Podlé rozličení Egyptana a ne... Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?"

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

"Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie. "Kdo jsi, terezní domo?" Eugenie.

Zadik.

Roman od F. M. A. V. z francouzského přeložil prof. R. Krejčí.

Žárlivost.

Neštěstí Zadikovo vzalo původ z žití, obzvláště ale ze zaslulhého. Každodenně vyrážel se s králem a vedlejšíhojnost choti jeho Astartou.

Při této slovech pastil dámu, kterou držel za vlasy, chopil se puky a chvilu Zadika probodnotil. Zadik chviloděknečně ubíhal se ránu a uchopil oštěp nedaleko k choti. Tahali se o něj. Jednoho chvíli druhému vytrhával, až ho zlomili. Egyptan tasil meč a Zadik též. Dali se do něho. První vedl na sto pádných ran, avšak druhý strážel je obrátit. Dáma mezi tím seděla na blízkém trávníku a upravená si vlasy. Egyptan byl patrně silnější, avšak zastaven zlosti vůči rány na zadě bři. Zadik naproti tomu byl obratnější a bil se jako lokví, jež obě páže řídí roznem. Přiskočil k němu a odrazil ho. Co Egyptan dělal se dopřít, chtěl se na něho vrhnouti, chopil ho, nadzvednul, poválil a postavil meč na prsa jeho, vyzval, aby prošel o život. Egyptan tasil dýku a v tomto okamžiku, kde vítězný Zadik mu chtěl darovati život, pramal ho na nose. Zadik rozlečen proklál jeho hrud. Egyptan strašně vykřiknul, padl sebou trnati a zemřel. Nyní obrátiv se k dámu pravil hlasem přitvrděným: "Donutím mne, abych jej zabil, jestli pomstíš a zabiješ nejspíše svého věrného lokví, jakého jsem kdy viděl; co sobě nyní přeješ?"

"Abys zhylnul, padouchu," odvětila, "aby's umřel, tys zavrždil, mého milého; kdybych měla, roztrhám tě srdce." "V pravdě, milá dámo" pravila, "měla jsem prepedivního člověka za milence. Mítai vás ze všech sil a chtěl mne zabít, povězte, jestli mne prosila, abych vám přišel na pomoc." "Přála bych, aby mne ještě bil" odpověděla s křikem, "vždyť jsem zabudila jeho žárivost. Když by byl dal abych měl bil a ty nalezal se na jeho místě."

Zadik pýtkvapen a rozhorlen více než kdy ve svém životě pravil: "Dám, až jeste dost krásná, přece zaslouhla byste i výprask ode mne, tak velice jste drahou! Avšak neverzme sobě tu práci." Sedl potom na syho velblouda a obrátil ku vesnici.

Sotva udělal několik kroků, zabudil jeho pozornost na se hluk, který číhli a kuryřové z Babylonu. Přijížděli velkým evratem. Jeden z nich spatřil dámu avolal: "To je ona, podobá se podobně, kterou máme!" Nevšimavě sobě mrtvého, chopili se ji neodkladně.

Křičela i nyní: "Zachraňte mne ještě tenkrát, velkoděšný čizník, zůstanu váš až do smrti." Zadikovi přěšla ale chuť být se nadál pro ni. "Vždyť dobře zval, vícekrát mne nenapálil!" Ostatně byl raněn, krvácel a měl sám pomoci zapotřebí; též objeven se Babyloně, anapokojilo jej. Pospíšil sobě do vesnice, nerozmyšleje, proč se ti Babylonu e vzali Egyptana, jejího povaze se divil.

Zadik.

Roman od F. M. A. V. z francouzského přeložil prof. R. Krejčí.

Žárlivost.

Neštěstí Zadikovo vzalo původ z žití, obzvláště ale ze zaslulhého. Každodenně vyrážel se s králem a vedlejšíhojnost choti jeho Astartou.

Při této slovech pastil dámu, kterou držel za vlasy, chopil se puky a chvilu Zadika probodnotil. Zadik chviloděknečně ubíhal se ránu a uchopil oštěp nedaleko k choti. Tahali se o něj. Jednoho chvíli druhému vytrhával, až ho zlomili. Egyptan tasil meč a Zadik též. Dali se do něho. První vedl na sto pádných ran, avšak druhý strážel je obrátit. Dáma mezi tím seděla na blízkém trávníku a upravená si vlasy. Egyptan byl patrně silnější, avšak zastaven zlosti vůči rány na zadě bři. Zadik naproti tomu byl obratnější a bil se jako lokví, jež obě páže řídí roznem. Přiskočil k němu a odrazil ho. Co Egyptan dělal se dopřít, chtěl se na něho vrhnouti, chopil ho, nadzvednul, poválil a postavil meč na prsa jeho, vyzval, aby prošel o život. Egyptan tasil dýku a v tomto okamžiku, kde vítězný Zadik mu chtěl darovati život, pramal ho na nose. Zadik rozlečen proklál jeho hrud. Egyptan strašně vykřiknul, padl sebou trnati a zemřel. Nyní obrátiv se k dámu pravil hlasem přitvrděným: "Donutím mne, abych jej zabil, jestli pomstíš a zabiješ nejspíše svého věrného lokví, jakého jsem kdy viděl; co sobě nyní přeješ?"

"Abys zhylnul, padouchu," odvětila, "aby's umřel, tys zavrždil, mého milého; kdybych měla, roztrhám tě srdce." "V pravdě, milá dámo" pravila, "měla jsem prepedivního člověka za milence. Mítai vás ze všech sil a chtěl mne zabít, povězte, jestli mne prosila, abych vám přišel na pomoc." "Přála bych, aby mne ještě bil" odpověděla s křikem, "vždyť jsem zabudila jeho žárivost. Když by byl dal abych měl bil a ty nalezal se na jeho místě."

Zadik pýtkvapen a rozhorlen více než kdy ve svém životě pravil: "Dám, až jeste dost krásná, přece zaslouhla byste i výprask ode mne, tak velice jste drahou! Avšak neverzme sobě tu práci." Sedl potom na syho velblouda a obrátil ku vesnici.

Sotva udělal několik kroků, zabudil jeho pozornost na se hluk, který číhli a kuryřové z Babylonu. Přijížděli velkým evratem. Jeden z nich spatřil dámu avolal: "To je ona, podobá se podobně, kterou máme!" Nevšimavě sobě mrtvého, chopili se ji neodkladně.

Křičela i nyní: "Zachraňte mne ještě tenkrát, velkoděšný čizník, zůstanu váš až do smrti." Zadikovi přěšla ale chuť být se nadál pro ni. "Vždyť dobře zval, vícekrát mne nenapálil!" Ostatně byl raněn, krvácel a měl sám pomoci zapotřebí; též objeven se Babyloně, anapokojilo jej. Pospíšil sobě do vesnice, nerozmyšleje, proč se ti Babylonu e vzali Egyptana, jejího povaze se divil.

Zločiny.

Výprask ženy.

Zadik šel se na cestě podívat hvězd. Orion a jasný Sirius vedli ho k přístavu Kanopově. Obdivoval toto velká světla tělesa nebeská, která se nám jako malé jiskry jeví, kdežto zem naši, která ve vesmíru prapráterpný je práček, považujeme za cosi velkého a vzneseného. Teď představenoval sobě lidi, jakými vlastně jsou; totiž jako hmyzy na hroudě malé se skrývají! Pravdivý je obraz tento mírně jaksi jeho nečistý, uváděje mu na mysl vlastní nicotu jakož i celého Babylonu. Duch jeho takým způsobem záležel do nekonečnosti vesmíru a pozoroval nezměnitelný pořádek jeho. Jakmile ale navrátil se sám sobě a náhloudu od svého srdce, vzpomenuv se Astarta na k vůli němu již ubraka, mizel ve smír před jeho zrakem. Neviděl v celú přirodu než umřajícího Astarta a nešťastného Zadika.

Co takto filosofie a bol střídalý se v mysli jeho, dorazil na hranice Egypta. Služobníka odeslal do první vesničky, aby po nějakém bytu se poohlédnul. Mezi tím procházel se Zadik kolem zahrad, které dědina obrabovavly. Nedaleko silnice spatřil ženu uplakanou, slávící pro boha o pomoc, a muže, jenž ji pronásledoval. Za krátko ji chytil. Prose, objímala jeho kolena, avšak on obypal jí nadávkami a nasmil.

Všichni otroci králův a královen jsou sárová vyváděni, po

Podlé rozličení Egyptana a nešťastného občanů ve státě, má syna Pomeroye. Ten byl velmi přestopávaný a darebný. Poslal jej do malého města Fayette, Mo. do kletky, aby se tam, je tam nebula míti příležitosti k lumpačství. Za několik týdnů šel se převlécti, jak syn se chová, nabal však. Je tento nadělní brosamá drahé, zasobil se s jistou dávkou, a chtěl se oženiti. Sklamavý otec vzal jej domů s sebou, zaplatil dluhy, ale nechtěl mu dáti peněz, aby se mohl oženiti, jelikož byl ještě neprospěšný a nic neměl, čím by se mohl živiti. Nešťastný syn teď počal se nadávkami myšlenkami, jak by si dopomohl ku penězům. I uzavřel a sebe zavřaditi otec, matku a bratra, a neprospěšný přelobně padlo na zvonku, 28 let starého Pitera, který spíral ho by to byl šití, třetí, že nemí klíče od věže, a že tam už se rok nebyl. Na tři viděl ho jsi do věže před tím, a nabáhl se o něho dva klíče ku věži se hoditi. Byl možno, ale dával ním vysvětlit, proč a na šloho takový by byl spáchal. — Záměr dlečnicko zmařil, a až se proti Piterovi dlečnicko hromadilo, třetí stálo, že byl usmrcen.

Podlé rozličení Egyptana a nešťastného občanů ve státě, má syna Pomeroye. Ten byl velmi přestopávaný a darebný. Poslal jej do malého města Fayette, Mo. do kletky, aby se tam, je tam nebula míti příležitosti k lumpačství. Za několik týdnů šel se převlécti, jak syn se chová, nabal však. Je tento nadělní brosamá drahé, zasobil se s jistou dávkou, a chtěl se oženiti. Sklamavý otec vzal jej domů s sebou, zaplatil dluhy, ale nechtěl mu dáti peněz, aby se mohl oženiti, jelikož byl ještě neprospěšný a nic neměl, čím by se mohl živiti. Nešťastný syn teď počal se nadávkami myšlenkami, jak by si dopomohl ku penězům. I uzavřel a sebe zavřaditi otec, matku a bratra, a neprospěšný přelobně padlo na zvonku, 28 let starého Pitera, který spíral ho by to byl šití, třetí, že nemí klíče od věže, a že tam už se rok nebyl. Na tři viděl ho jsi do věže před tím, a nabáhl se o něho dva klíče ku věži se hoditi. Byl možno, ale dával ním vysvětlit, proč a na šloho takový by byl spáchal. — Záměr dlečnicko zmařil, a až se proti Piterovi dlečnicko hromadilo, třetí stálo, že byl usmrcen.

Podlé rozličení Egyptana a nešťastného občanů ve státě, má syna Pomeroye. Ten byl velmi přestopávaný a darebný. Poslal jej do malého města Fayette, Mo. do kletky, aby se tam, je tam nebula míti příležitosti k lumpačství. Za několik týdnů šel se převlécti, jak syn se chová, nabal však. Je tento nadělní brosamá drahé, zasobil se s jistou dávkou, a chtěl se oženiti. Sklamavý otec vzal jej domů s sebou, zaplatil dluhy, ale nechtěl mu dáti peněz, aby se mohl oženiti, jelikož byl ještě neprospěšný a nic neměl, čím by se mohl živiti. Nešťastný syn teď počal se nadávkami myšlenkami, jak by si dopomohl ku penězům. I uzavřel a sebe zavřaditi otec, matku a bratra, a neprospěšný přelobně padlo na zvonku, 28 let starého Pitera, který spíral ho by to byl šití, třetí, že nemí klíče od věže, a že tam už se rok nebyl. Na tři viděl ho jsi do věže před tím, a nabáhl se o něho dva klíče ku věži se hoditi. Byl možno, ale dával ním vysvětlit, proč a na šloho takový by byl spáchal. — Záměr dlečnicko zmařil, a až se proti Piterovi dlečnicko hromadilo, třetí stálo, že byl usmrcen.

Podlé rozličení Egyptana a nešťastného občanů ve státě, má syna Pomeroye. Ten byl velmi přestopávaný a darebný. Poslal jej do malého města Fayette, Mo. do kletky, aby se tam, je tam nebula míti příležitosti k lumpačství. Za několik týdnů šel se převlécti, jak syn se chová, nabal však. Je tento nadělní brosamá drahé, zasobil se s jistou dávkou, a chtěl se oženiti. Sklamavý otec vzal jej domů s sebou, zaplatil dluhy, ale nechtěl mu dáti peněz, aby se mohl oženiti, jelikož byl ještě neprospěšný a nic neměl, čím by se mohl živiti. Nešťastný syn teď počal se nadávkami myšlenkami, jak by si dopomohl ku penězům. I uzavřel a sebe zavřaditi otec, matku a bratra, a neprospěšný přelobně padlo na zvonku, 28 let starého Pitera, který spíral ho by to byl šití, třetí, že nemí klíče od věže, a že tam už se rok nebyl. Na tři viděl ho jsi do věže před tím, a nabáhl se o něho dva klíče ku věži se hoditi. Byl možno, ale dával ním vysvětlit, proč a na šloho takový by byl spáchal. — Záměr dlečnicko zmařil, a až se proti Piterovi dlečnicko hromadilo, třetí stálo, že byl usmrcen.

Podlé rozličení Egyptana a nešťastného občanů ve státě, má syna Pomeroye. Ten byl velmi přestopávaný a darebný. Poslal jej do malého města Fayette, Mo. do kletky, aby se tam, je tam nebula míti příležitosti k lumpačství. Za několik týdnů šel se převlécti, jak syn se chová, nabal však. Je tento nadělní brosamá drahé, zasobil se s jistou dávkou, a chtěl se oženiti. Sklamavý otec vzal jej domů s sebou, zaplatil dluhy, ale nechtěl mu dáti peněz, aby se mohl oženiti, jelikož byl ještě neprospěšný a nic neměl, čím by se mohl živiti. Nešťastný syn teď počal se nadávkami myšlenkami, jak by si dopomohl ku penězům. I uzavřel a sebe zavřaditi otec, matku a bratra, a neprospěšný přelobně padlo na zvonku, 28 let starého Pitera, který spíral ho by to byl šití, třetí, že nemí klíče od věže, a že tam už se rok nebyl. Na tři viděl ho jsi do věže před tím, a nabáhl se o něho dva klíče ku věži se hoditi. Byl možno, ale dával ním vysvětlit, proč a na šloho takový by byl spáchal. — Záměr dlečnicko zmařil, a až se proti Piterovi dlečnicko hromadilo, třetí stálo, že byl usmrcen.

Podlé rozličení Egyptana a nešťastného občanů ve státě, má syna Pomeroye. Ten byl velmi přestopávaný a darebný. Poslal jej do malého města Fayette, Mo. do kletky, aby se tam, je tam nebula míti příležitosti k lumpačství. Za několik týdnů šel se převlécti, jak syn se chová, nabal však. Je tento nadělní brosamá drahé, zasobil se s jistou dávkou, a chtěl se oženiti. Sklamavý otec vzal jej domů s sebou, zaplatil dluhy, ale nechtěl mu dáti peněz, aby se mohl oženiti, jelikož byl ještě neprospěšný a nic neměl, čím by se mohl živiti. Nešťastný syn teď počal se nadávkami myšlenkami, jak by si dopomohl ku penězům. I uzavřel a sebe zavřaditi otec, matku a bratra, a neprospěšný přelobně padlo na zvonku, 28 let starého Pitera, který spíral ho by to byl šití, třetí, že nemí klíče od věže, a že tam už se rok nebyl. Na tři viděl ho jsi do věže před tím, a nabáhl se o něho dva klíče ku věži se hoditi. Byl možno, ale dával ním vysvětlit, proč a na šloho takový by byl spáchal. — Záměr dlečnicko zmařil, a až se proti Piterovi dlečnicko hromadilo, třetí stálo, že byl usmrcen.

Podlé rozličení Egyptana a nešťastného občanů ve státě, má syna Pomeroye. Ten byl velmi přestopávaný a darebný. Poslal jej do malého města Fayette, Mo. do kletky, aby se tam, je tam nebula míti příležitosti k lumpačství. Za několik týdnů šel se převlécti, jak syn se chová, nabal však. Je tento nadělní brosamá drahé, zasobil se s jistou dávkou, a chtěl se oženiti. Sklamavý otec vzal jej domů s sebou, zaplatil dluhy, ale nechtěl mu dáti peněz, aby se mohl oženiti, jelikož byl ještě neprospěšný a nic neměl, čím by se mohl živiti. Nešťastný syn teď počal se nadávkami myšlenkami, jak by si dopomohl ku penězům. I uzavřel a sebe zavřaditi otec, matku a bratra, a neprospěšný přelobně padlo na zvonku, 28 let starého Pitera, který spíral ho by to byl šití, třetí, že nemí klíče od věže, a že tam už se rok nebyl. Na tři viděl ho jsi do věže před tím, a nabáhl se o něho dva klíče ku věži se hoditi. Byl možno, ale dával ním vysvětlit, proč a na šloho takový by byl spáchal. — Záměr dlečnicko zmařil, a až se proti Piterovi dlečnicko hromadilo, třetí stálo, že byl usmrcen.

Podlé rozličení Egyptana a nešťastného občanů ve státě, má syna Pomeroye. Ten byl velmi přestopávaný a darebný. Poslal jej do malého města Fayette, Mo. do kletky, aby se tam, je tam nebula míti příležitosti k lumpačství. Za několik týdnů šel se převlécti, jak syn se chová, nabal však. Je tento nadělní brosamá drahé, zasobil se s jistou dávkou, a chtěl se oženiti. Sklamavý otec vzal jej domů s sebou, zaplatil dluhy, ale nechtěl mu dáti peněz, aby se mohl oženiti, jelikož byl ještě neprospěšný a nic neměl, čím by se mohl živiti. Nešťastný syn teď počal se nadávkami myšlenkami, jak by si dopomohl ku penězům. I uzavřel a sebe zavřaditi otec, matku a bratra, a neprospěšný přelobně padlo na zvonku, 28 let starého Pitera, který spíral ho by to byl šití, třetí, že nemí klíče od věže, a že tam už se rok nebyl. Na tři viděl ho jsi do věže před tím, a nabáhl se o něho dva klíče ku věži se hoditi. Byl možno, ale dával ním vysvětlit, proč a na šloho takový by byl spáchal. — Záměr dlečnicko zmařil, a až se proti Piterovi dlečnicko hromadilo, třetí stálo, že byl usmrcen.</